

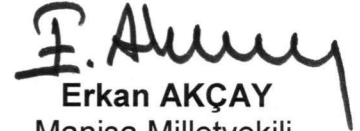
MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
TBMM
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 2517
Konu :

05/12/2017

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Engelli vatandaşlarımızın yaşadıkları sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına arz ederim. 05.12.2017

Erkan AKÇAY
Manisa Milletvekili
Milliyetçi Hareket Partisi
Grup Başkan Vekili

Tel.: 0.312 420 52 47
Faks: 0.312 420 52 48

GENEL GEREKÇE

Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından 2002 yılında yapılan,“ Türkiye Engelliler Araştırması 2002” ile ülkemizdeki engellilerin sayısal ve sosyal durumları tespit edilmiştir. Bu araştırmaya göre ülkemizde engellilerin genel nüfusa oranı yüzde 12,29’dur.

AKP döneminde engellilerle ilgili geniş kapsamlı bir araştırma yapılmamıştır. Dolayısıyla ülkemizdeki engelli vatandaşlarımızın sayısı, engel durumu, eğitim, sağlık ve istihdam durumu tahmini verilere dayanmaktadır.

2002 verileri dikkate alındığına ülkemizde yaklaşık 10 milyon engelli vatandaşımızın olduğu tahmin edilmektedir.

Modern devletin görevi, yalnızca engelli bireylerin haklarını geliştirmek ve denetlemek değildir. Devlet aynı zamanda engellilerin yetenekleri ve potansiyelleri doğrultusunda gelişmelerini, eşit fırsatlara sahip olmalarını güvence altına almak, onların ekonomik ve sosyal refahını sağlamak zorundadır. Oysa Türkiye’deki yaklaşık 10 milyon engelli vatandaşımız eğitimden sağlığa, istihdamdan, ulaşım kadar her alanda sorun yaşamaktadır.

Engellilerle ilgili tüm hizmetlerin, ilgili bütün kurum ve kuruluşların ortak plan ve programlarla, işbirliği ve koordinasyon sağlanarak yapılması ve milli politikaların yaygınlaştırılması bugüne kadar mümkün olamamıştır.

Ülkemizde, engellilik konusu ile rehabilitasyon hizmetlerine birçok kurum ve kuruluşun görev alanına girmektedir. Bu da engellilik ve rehabilitasyon konusunda çeşitli ve dağınık mevzuatın oluşmasına, hizmetlerde görev ve yetki karmaşasına neden olmaktadır.

Ülkemizde bakıma muhtaç engellilere yönelik sosyal bakım hizmetleri ve mesleki rehabilitasyon merkezleri son derece yetersizdir. Çeşitli engel gruplarına mensup engellilerin aynı mesleki rehabilitasyon programına alınmaları nedeniyle rehabilitasyon hizmetleri amacına ulaşmamaktadır.

Engellilere yönelik özel eğitim ve örgün eğitim veren okulların ve öğretmenlerin sayısı son derece yetersizdir.

Devlet tüm vatandaşlarının hayatlarını idame ettirecek miktarda gelir sağlayabilecekleri iş alanları yaratmakla yükümlüdür. Bu yükümlülük engelliler için de geçerlidir. Ülkemizde engellilere yönelik istihdam politikaları büyük ölçüde kota tekniğine dayanmaktadır.

4857 Sayılı İş Kanununa göre; elli veya daha fazla işçi çalışan özel sektör işyerlerinde yüzde üç, kamu işyerlerinde ise yüzde dört engelli çalıştırılması gerekmektedir. 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununa göre bu oran yüzde 3’tür.

Devlet Personel Başkanlığı’nın Eylül 2017 verilerine göre; kamuda engelli memur kontenjanı 62.244 kişidir. Çalışan engelli memur sayısı 48.803 kişidir. Dolayısıyla kamuda açık engelli memur kontenjanı 13.441 kişidir.

4857 sayılı İş Kanunu kapsamında engelli işçilerin istihdamından Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü yetkili ve sorumludur. Ancak Türkiye İş Kurumu piyasaya işgücü sunma görevini yürütememekte, sadece kendisine gelen talepler kapsamında istihdam görevini sürdürmektedir. Kırsal bölgelerde ve az gelişmiş yörelerde 50'den fazla işçi çalıştıran işyerleri az olduğu için bu yörelerde yaşayan engelliler kota sisteminde faydalanamamaktadırlar. Engelli işçi çalıştırmayan işverenlere verilen cezalar caydırıcı olmadığı için işverenler bu kurala uymamaktadır.

Bu göstergeler kota sisteminin; engellilerin işgücü piyasasına katılımı, istihdamı, çalışma barışı ve iş ilişkilerinde beklenen katkıyı sağlayamadığını göstermektedir.

Engellilerin istihdamında en önemli yöntemlerden biri de korumalı işyerleridir. 6/2/2014 tarihli ve 6518 sayılı Kanun ile 5378 sayılı Engelliler Kanununun 14 üncü maddesinde korumalı işyerleri ile ilgili düzenleme yapmıştır. Aradan yaklaşık dört yıl geçmiş olmasına rağmen korumalı işyerleriyle ilgili yönetmelik çıkarılmamıştır. 2013 tarihli yönetmelik ise ihtiyaçlara cevap verememektedir.

Engelli vatandaşlarımızın yaşadıkları sorunların araştırılarak, gerekli önlemlerin alınması konusunda Anayasa'nın 98 ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırma Komisyonu kurulmalıdır.